

داستان‌های فرهنگ

● دکتر یعقوب آژند

رمان نویس و نمایشنامه نویس لهستانی . از میان رمانهای او می توان به عشق بد (۱۹۲۸ م .) محدوده (۱۹۳۶ م .) شتابزده (۱۹۳۸ م .) اشاره کرد .
نو (Nou) جان آنتوان . ۱۹۱۸-۱۸۷۳ م . ؛ رمان نویس و شاعر فرانسوی متولد سان فرانسیسکو در کالیفرنیا . نخستین جایزه گنکور را به جهت نوشتن رمان نیروی دشمن (۱۹۰۳ م)

N
ناباکف (Nobokov) ولادیمیر ولادیمیرویچ ۱۸۹۹-۱۹۷۷ م . ؛ نویسنده روسی تبار آمریکائی . از آثار اوست : لولیتا (۱۹۵۵ م .) Pale Fire (۱۹۶۲ م .) آدا (۱۹۶۹ م .) و غیره .
نالکوفسکا (Nalkowska) صوفیا . ۱۸۸۵-۱۹۵۴ م . ؛

دریافت کرد.

نکروتسی (Negruzzi) کنستانتین. ۱۸۶۸-۱۸۰۸ م.؛ نویسنده رومانیایی. داستان Alexander Lapusneanu (۱۸۵۷ م.) را نوشت که شاهکار داستانهای کوتاه رومانیایی است. او آثار ویکتور هوگو، پوشکین و دیگران را به زبان رومانیایی ترجمه کرد.

نرودا (Neruda) یان. ۱۸۹۱-۱۸۳۴ م.؛ رمان نویس، شاعر و روزنامه نگار چکی که طرحها و رمانها و نمایشنامه های زیادی نوشت از جمله بالادها و رمانسها (۱۸۸۳ م.).
نزیبیت (Nesbit) ادیث. ۱۹۲۴-۱۸۵۸ م.؛ رمان نویس انگلیسی و نویسنده آثاری برای جوانان. نویسنده سوسیالیست بود و انجمن فایان را به کمک شوهرش راه انداخت. و رمان ردای پیامبر (۱۸۸۵ م.) را نیز با یاری همسرش نوشت. با داستانهای جویندگان جدید گنج (۱۹۰۴ م.) و پنج کودک شهرتی بهم زد که بیشتر برای نوجوانان نوشته شده بود. بهترین رمان او خانه سرخ (۱۹۰۳ م.) نام داشت و آخرین رمان او هم The Lork (۱۹۲۲ م.) بود.

نیومان (Neumann) آلفرد. ۱۹۵۲-۱۸۹۵ م.؛ نویسنده رمانهای تاریخی آلمانی. از رمانهای معروف او است: شیطان (۱۹۲۶ م.) که جایز کلاسیک را ربود (شورشگران (۱۹۲۸ م.) و دنباله آن گوترا (۱۹۲۹ م.) قهرمان (۱۹۳۰ م.) آئینه احمقها (۱۹۳۲ م.). او داستانهای آلفرد دوموسه را به زبان آلمانی ترجمه کرد (۱۹۲۵ م.) و لامارتین و مولیر را نیز به آلمانیها بهتر شناساند.

نیکسو (Nix) مارتین آندرسن. ۱۹۵۴-۱۸۶۹ م.؛ رمان نویس آلمانی تبار دانمارکی. قهرمان طبقه کارگر. نویسنده کتاب Pelle The Conqueror (پله فاتح که رمان اجتماعی در ۴ جلد درباره نهضت کارگری دانمارک است، ۱۹۰۶-۱۰ م.) Ditte (رمانی درباره یک دختر خدمتکار؛ ۵ جلد، ۱۹۱۷-۲۲ م.) In God's Land (در سرزمین خدا، ۱۹۲۹ م.) و رمانهای دیگر درباره طبقه کارگر و روستایی دانمارک.

نیکلسن (Nicholson) مردیث. ۱۹۴۷-۱۸۶۶ م.؛ رمان نویس آمریکایی متولد کروا فور دسویل، در ایندیانا. وزیر

پاراگوئه (۱۹۳۳-۳۴ م.) ونزوئلا (۱۹۳۵-۳۸ م.) نیکاراگوئه (۱۹۳۸ م.). از آثار اوست: The Main Chance (۱۹۰۳ م.) خانه هزاران شمع (۱۹۰۵ م.) بندر مردان گمشده (۱۹۰۷ م.) اربابان تصمیمات عالیه (۱۹۰۹ م.) گوسفند سیاه! گوسفند سیاه! (۱۹۲۰ م.) سدهای شکسته (۱۹۲۲ م.) و غیره.

نیه و (Nievo) ایپولیتو. ۱۸۶۱-۱۸۳۱ م.؛ رمان نویس و شاعر ایتالیایی. بیشترین شهرت او به دلیل رمان Confessioni di un ottuagenario (۱۸۶۷ م.) است.

نویبل (Noble) ادوارد. ۱۹۴۱-۱۸۵۷ م.؛ رمان نویس و کوتاه نویس انگلیسی و صاحب آثاری چون: The Edge of Circumstance (لبه شرایط) Moving waters (آبهای غلطان)، The Pulse of Darkness (مکت تاریکی) و غیره.

نودیبه (Nodler) شارل. ۱۸۴۴-۱۷۸۰ م.؛ نویسنده و ادیب فرانسوی و یکی از اعضای نهضت رمانتیک در فرانسه. داستانهای او به قرار زیر است: Jean Sbogar (۱۸۱۸ م.) Therese Aubert (۱۸۱۹ م.) Les Vampires (۱۸۲۰ م.) Smarra (۱۸۲۱ م.) و غیره.

نوریس (Norris) ویلیام ادوارد. ۱۹۲۵-۱۸۴۷ م.؛ رمان نویس انگلیسی. از رمانهای معروف اوست: Heaps of Money (۱۸۷۷ م.) Trevalion (۱۹۲۵ م.) و غیره.

○

افوالین (O'faolain) سیان. ۱۹۰۰ م.؛ نویسنده ایرلندی. از داستانهای کوتاه اوست: Midsummer Night Madness (دیوانگی شب نیمه تابستان، ۱۹۲۲ م.) A Purse of Coppers (۱۹۳۷ م.). از رمانهای اوست: A Nest of Simple folk (۱۹۳۳ م.) A Born Genius (۱۹۳۶ م.) Come back to Erin (۱۹۴۰ م.) و The Great O'Neill (۱۹۴۲ م.) و غیره.

أفلاهرتی (O'Flaherty) لیام. ۱۸۹۶ م.؛ رمان نویس ایرلندی. متولد جزایر آران. نخستین رمان او همسر همسایه (۱۹۲۴ م.) نام داشت. با رمان The Informer (۱۹۲۵ م.) جایزه ای در فرانسه برد. از روی این رمان بعدها فیلمی تهیه شد

و در سال ۱۹۳۵ م. جایزه آکادمی فیلم را از آن خود کرد.

آگدن (Ogden) جرج واشنگتن. ۱۹۶۶-۱۸۷۱ م.؛ نویسنده آمریکایی. اکثر داستانهای او ماجراجویانه است و پسزمینه‌ای از ضدغرب کهن آمریکایی دارد.

اوهارا (O'Hara) جان هنری. ۱۹۷۰-۱۹۰۵ م.؛ رمان نویس و روزنامه نویس آمریکایی. متولد پانسویل. از آثار اوست: استخدام در سامرا (۱۹۳۴ م.)، باترفیلد ۸ (۱۹۳۵ م.)، امید آسمان (۱۹۳۸ م.) و داستانهای کوتاه متعدد چون پسر دکتر (۱۹۳۵ م.)، پال جوی (۱۹۴۰ م.) و غیره.

آهیگنز (O'Higgins)، هاروی جرولد. ۱۹۲۹-۱۸۷۶ م.؛ رمان نویس و روزنامه نگار متولد لندن، اُتاریو، کانادا. نویسنده آثاری چون: *The Smoke-Eaters* (دودخورندگان، ۱۹۰۵ م.)، *A Grand Army Man* (سپاهی بزرگ، ۱۹۰۸ م.)، *Julie Crane* (جولی کریمن، ۱۹۲۴ م.)، *Clara Barron* (کلارا بارون، ۱۹۲۶ م.) و غیره.

الیفانت (Oliphant) مارگارت. ۱۸۹۷-۱۸۲۸ م.؛ رمان نویس اسکاتلندی و نویسنده آثار تاریخی. نخستین رمان او خانم مارگارت میتلند (۱۸۴۹ م.) نام داشت. از آثار دیگر او: آدم گرام (۱۸۵۲ م.)، یک رمان چهار جلدی بنام تاریخچه کالینگفورد (۱۸۶۵-۷۶ م.)، جاده پرایموث (۱۸۷۸ م.)، داستان یک بیوه (۱۸۹۸ م.) و غیره.

آلیور (Oliver) جان رایتان. ۱۹۴۳-۱۸۷۲ م.؛ رمان نویس و روانکاو آمریکایی. متولد آلبانی در نیویورک سیتی. از رمانهای اوست: *Victim and Perpetrator* (قربانی و پیروز، ۱۹۲۷ م.)، *Rock and Sand* (۱۹۳۰ م.)، *Article Thirty-two* (۱۹۳۱ م.).

آلیویر (Ollivier) یوست دانیل. ۱۸۷۶-۱۸۰۷ م.؛ نویسنده سوئیسی. شعر نیز می‌سرود. داستانهای کوتاه چندی نوشت و در مجموعه‌هایی منتشر ساخت. سرودهایی نیز دارد.

آلیوانت (Ollivant) آلفرد. ۱۹۲۷-۱۸۷۴ م.؛ رمان نویس انگلیسی. با داستان سگ به نام *Owd Bob* (۱۸۹۸ م.) موفقیت کسب کرد. این اثر در آمریکا با عنوان باب، فرزند نبرد چاپ شد. از آثار دیگر او *The Gentleman* (۱۹۰۸)؛ رمانس دریائی *The Royal Road* (۱۹۱۲ م.) درباره کاکنی لندن) و غیره است.

اونیونز (Onions) الیور. ۱۹۶۱-۱۸۷۳ م.؛ رمان نویس انگلیسی. نخستین اثر او *The Compleat Bachelor* (۱۹۰۱ م.) بود. از آثار دیگر او: *The old-Job Whom Little Devil Doubt* (۱۹۰۹ م.)، *God Has Sundered* (۱۹۲۶ م.). او داستانهای جنائی و

وهم انگیز و رمانهای اجتماعی نیز نوشت.

اپنهایم (Oppenheim) ادوارد فیلیپس. ۱۸۶۶-۱۹۴۶ م.؛ رمان نویس انگلیسی. *Expiation* (۱۸۸۷ م.) نخستین رمان او بود. نزدیک به صد رمان ماجراجویانه و پراآنتریک و هیجان آور نوشت.

اورتسی (Orczy) بارونز ایموشکا. ۱۹۴۷-۱۸۶۵ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. متولد هنگری. در سال ۱۹۰۰ م. با داستان نویسی شروع کرد و یک رشته از داستانهای پلیسی به نام پیرمردی در گوشه نوشت و با رمان اسکارلت پیمپرئل (۱۹۰۵ م.) به شهرت رسید. داستانهای پرماجرایی دیگری برپایه انقلاب فرانسه نگاشت. از رمانهای اوست: فرزند مردم (۱۹۰۶ م.)، بیویروکید (۱۹۰۸ م.)، قلعه‌ها در هوا (۱۹۲۱ م.)، نیکولت (۱۹۲۳ م.) و غیره.

اوریردن (O'Riordan) کونال هلمز. ۱۹۴۸-۱۸۷۴ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس ایرلندی. با رمان *احمق و دلش* (۱۸۹۶ م.) به شهرت رسید. در بیرمنگام و لندن به فعالیت هنری پرداخت. از آثار اوست: *The Pity of war* (۱۹۰۵ م.)، *The Age of Miracles* (عصر معجزات، ۱۹۲۵ م.)، *Soldier's Wife* (همسر سرباز، ۱۹۳۵ م.)، *جودیت کوین* (۱۹۳۹ م.).

ارتل (Ortel) فیلیپ فردریش ویلهلم. ۱۸۶۷-۱۷۹۸ م.؛ داستان نویس آلمانی متولد هورن در پروس. داستانهای عامیانه چندی نوشت.

استنسو (Ostenso) مارتا. ۱۹۶۳-۱۹۰۰ م.؛ نویسنده متولد برگن نروژ. در کودکی به آمریکا رفت و در مینیاپولیس اقامت گزید. از آثار اوست: *غاز وحشی* (۱۹۲۵ م.)، این رمان جایزه‌ای را از آن خود کرد) *کاروز دیوانه* (۱۹۲۷ م.)، *آبهای زیرزمین* (۱۹۳۰ م.)، *پرولوگی برای عشق* (۱۹۳۱ م.)، *مزرعه سنگ* (۱۹۳۷ م.) و غیره.

اورزلسر (Oursler) چارلز فولتن. ۱۹۵۲-۱۸۹۳ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس آمریکایی. متولد بالتیمور. نویسنده رمانهایی چون *Poor Little Fool* (احمق کوچولوی فقیر، ۱۹۲۸ م.)، *جاسپر بزرگ* (۱۹۳۰ م.) و داستانهای پلیسی با اسم مستعار آنتونی ابوت مثل داستان قتل مردی که از زنان می‌ترسید و قتل چورسینگر. نمایشنامه‌هایی نیز نوشت.

اورلند (Overland) آرنولف. ۱۹۶۸-۱۸۸۶ م.؛ رمان نویس، نمایشنامه نویس و شاعر نروژی.

اورتن (Overton) گرانت مارتین. ۱۹۳۰-۱۸۸۷ م.؛ داستان نویس و روزنامه نگار آمریکایی. نویسنده آثاری چون *When Winter Comes to Mainstreet* (هنگامیکه زمستان

به مین استریت می آید، ۱۹۲۲ م.) **The Thousand and First Night** (هزار و یکشب، ۱۹۲۴ م.) و غیره.

پاکرد (Packard) فرانک لوسیوس. ۱۸۷۷-۱۹۴۲ م.؛ نویسنده کانادایی. متولد مونترآل، از رمانهای اوست: **The Miracle** (۱۹۱۳ م.) **Greater love Hath no Man** (معجزه گر، ۱۹۱۴ م.) **The Beloved Traitor** (خائن محبوب، ۱۹۱۶ م.) **The Night operator** (۱۹۱۹ م.) و داستانهای پلیسی همچون **سری جیمی دیل**.

پالاسیو والدیس (Palacio Valdes) آرماندو. ۱۸۵۳-۱۹۳۸ م.؛ رمان نویس اسپانیایی. بیشترین شهرت او در رمانهای روانکاوانه و طبیعت گرایانه است همچون: **El Senorito Octavio** (۱۸۸۱ م.)، **خوزه** (۱۸۸۵ م.)، **El Maestrate** (۱۹۰۳ م.) مردم و دکتر آنخلیکو (۱۹۱۱ م.).

پالمر (Palmer) جان لسلی. ۱۸۸۵-۱۹۴۴ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی. به روزنامه نگاری پرداخت و در کنفرانس صلح پاریس شرکت جست (۱۹۱۹ م.). عضو دائمی هیأت دبیری ملل متحد بود (۱۹۲۰ م.). از آثار اوست: **احمق شاد** (۱۹۲۲ م.). **جنیفر** (۱۹۲۶ م.) **تیموثی** (۱۹۳۱ م.) سه ماهیگیر و غیره.

پانتون (Panneton) فیلیپ معروف به رانگر. ۱۸۹۵-۱۹۶۰ م.؛ رمان نویس کانادایی، نویسنده رمان **30 Arpents** (۱۹۴۰ م.).

پاردوباسان (Pardo Bazan) امیلیس. ۱۸۵۲-۱۹۲۱ م.؛ رمان نویس و منتقد اسپانیایی. مقیم مادرید. چندی روزنامه نگاری پیشه کرد و نشریه ای منتشر ساخت. به استادی ادبیات نائل آمد (در دانشگاه مادرید). از رمانهای واقع گرای اوست: **Un Viage de Novios** (۱۸۸۱ م.)، **Insolacion** (۱۸۸۹ م.) **La Prueba** (۱۸۹۰ م.)، **آدم و حوا** (۱۸۹۴ م.)، **Belcebu** (۱۹۱۲ م.).

پارکر (Parker) سرگیلبرت. ۱۸۶۲-۱۹۳۲ م.؛ رمان نویس کانادایی متولد انتاریو. در آغاز روزنامه نگار بود (در استرالیا) و سفرنامه ای در این مورد نوشت. در رمانهای خود به هیزم شکنان، زندگی و خصوصیات کانادایی پرداخت. چندی را در لندن گذراند. از مجموعه داستانهای اوست: **پی یو و قوم او** (۱۸۹۲ م.) **چراغهای شمالی** (۱۹۰۹ م.) **جوان وحشی** (۱۹۱۹ م.). از رمانهای اوست: **خانم فالچیون** (۱۸۹۳ م.) **Right of way** (۱۹۰۱ م.) **The weavers** (۱۹۰۷ م.) **قدرت و شکوه** (۱۹۲۵ م.) و **یک رمان مذهبی به نام The Promised land** (۱۹۲۸ م.).

پروت (Parrott) اوسولا. ۱۹۰۲-۱۹۰۲ م.؛ رمان نویس آمریکایی متولد بوسطن. از آثار اوست: **ex wife** (۱۹۲۹ م.)؛ **تابستان کی برمی گردد** (۱۹۳۶ م.). **جاده ناکجاآباد** (۱۹۴۱ م.)، **طوفان در داسک** (۱۹۴۳ م.) و غیره.

پاسترناک (Pasternak) بوریس لئونیدویچ. ۱۸۹۰-۱۹۶۰ م.؛ نویسنده و شاعر روسی. آثار شکسپیر را به زبان روسی ترجمه کرد. در سال ۱۹۵۸ م. جایزه نوبل در ادبیات را ربود. پدر او لئونید اوسیوویچ از نقاشان به نام روس بود و مخصوصاً در نقاشی صحنه های روزمره شهرت داشت. از آثار اوست: **The Twin in The Clouds** (۱۹۱۴ م.)، **Above The Barrier** (۱۹۱۷ م.) **The Year 1905** (۱۹۲۷ م.) **The second Birth** (تولد دوباره، ۱۹۳۲ م.) **دکتر ژيوواگو** (۱۹۵۸ م.) و غیره.

پاترسن (Paterson) ایزابیل. ۱۸۸۶-۱۹۶۱ م.؛ رمان نویس و روزنامه نگار از اهالی کانادا. از رمانهای اوست: **The Fourth Queen** (۱۹۱۶ م.) **The Shadow Riders** (چهارمین ملکه، ۱۹۲۶ م.) **The Golden Vanity** (۱۹۳۴ م.) و غیره.

پاتن (Patten) گیلبرت با نام مستعار برت استاندیش. ۱۸۶۶-۱۹۴۵ م.؛ داستان نویس آمریکایی. داستانهای پرماجرا و برای جوانان شهرت داشت و قهرمان اصلی داستانهای او فرانک مرپول بود.

پل (Paul) الیوت هارولد. ۱۸۹۱-۱۹۵۸ م.؛ نویسنده آمریکایی متولد مالدن. داستانهای پلیسی و رمزآمیز چندی نوشت. از داستانهای اوست: **لاواراک**، **حیات و ممات** یک شهر اسپانیایی، **آخرین باری که پاریس را دیدم** و غیره.

پل (Paul) لوئیس. ۱۸۷۰-۱۹۰۱ م.؛ رمان نویس و کوتاه نویس آمریکایی. متولد بروکلین. از آثار اوست: **The Pumpkin Coack** (۱۹۳۵ م.) **اما** (۱۹۳۷ م.) **The Reverend Ben Pool** (۱۹۴۱ م.) و غیره.

پین (Payn) جیمز. ۱۸۹۸-۱۸۳۰ م.؛ رمان نویس انگلیسی. سردبیر روزنامه چمبر بود و سپس سردبیر مجله **کورنیل**. از آثار اوست: **سرما سینکیرد کمشده** (پاورقی در روزنامه ۱۸۶۴ م.) **سال کارلیون** (۱۸۶۸ م.) **The Talk of the Town** (۱۸۸۵ م.) **Another's Burden** (۱۸۹۷ م.).

پیکاک (Peacock) تامس لائو. ۱۸۶۶-۱۷۸۵ م.؛ رمان نویس و شاعر انگلیسی. خودساخته بود و از دوستان شللی شاعر معروف. به نوشتن رمانهای طنزآمیز پرداخت از قبیل **Headlong Hall** (۱۸۱۶ م.) **Melincourt** (۱۸۱۷ م.)

Bernard L'ours (۱۹۲۲ م.) Les Ombres (۱۹۰۸ م.) و غیره (۱۹۲۸ م.)
 پتروف (Petrov) اوژنی با اسم مستعار اوژنی پتروویچ
 کاتایف. ۱۹۴۲-۱۹۰۳ م.؛ نویسنده روسی. رمانهای
 طنزآمیزی نوشت مثل: Diamonds To siton (۱۹۳۰ م.)
 Little Golden Calf (۱۹۳۳ م.) Little Golden America (۱۹۳۷ م.)
 پیره (Peyre) ژوزف. ۱۹۶۸-۱۸۹۲ م.؛ رمان نویس
 فرانسوی. نویسنده رمانهای Sang et Lumiere (۱۹۳۵ م.)؛ برنده جایزه گنکور)
 فیلیپس (Phillips) دیوید گراهام. ۱۹۱۱-۱۸۴۹ م.؛
 رمان نویس آمریکایی متولد مدیسن. رمانهای او درباره انحطاط
 اجتماعی، تجاری و حکومتی شهرت داشت از قبیل: The
 Cost (۱۹۰۴ م.) داستان شوهر (۱۹۱۰ م.) درگیری
 (۱۹۱۱ م.) سوزان لفاکس؛ ظهور و سقوط او
 (۱۹۱۷ م.)
 فیلیپاتس (Phillipotts) ادن. ۱۹۶۰-۱۸۶۲ م.؛
 رمان نویس و نمایشنامه نویس انگلیسی متولد ایالت راجپوتانا در
 هند. او دو نشاریر را با همه زیباییهایش در رمانهای اولیه خود با
 عنوان Lying Prophets (۱۸۹۶ م.) و بچه های مه
 (۱۸۹۸ م.) توصیف کرد. درباره دو نشاریر رمانهای واقع گرانیز
 نوشت همچون پسران سپیده دم (۱۹۰۰ م.) Widecombe
 Fair (۱۹۱۳ م.) بچه های مردم (۱۹۲۳ م.) The Jury
 (۱۹۲۷ م.) داستانهای تاریخی نیز نوشت مثل Evander
 (۱۹۱۹ م.)، گنجینه های تیقون (۱۹۲۴ م.) و نیز داستانهای
 رمزآمیز و افسانه گون هم نوشت.
 پیکلر (Pichler) کارولین، ۱۸۴۳-۱۷۶۹ م.؛
 رمان نویس اطریشی. از رمانهای اوست: آگاتوکلس
 (۱۸۰۸ م.) Die Belagerung Wiens 1683 (۳ جلد،
 ۱۸۲۴ م.) Die Schweden in Prag (۱۸۲۷ م.)، Die
 Wiedereroberung Von Ofen (۲ جلد، ۱۸۲۹ م.)
 پیکتال (Pickthall) مارمادوک ویلیام. ۱۹۳۶-۱۸۷۵ م.؛
 رمان نویس انگلیسی. بیشتر عمر خود را در خاورمیانه و مصر
 گذراند. از رمانهای اوست: سعید ماهیگیر (۱۹۰۳ م.) انید
 (۱۹۰۴ م.) خانه اسلام (۱۹۰۶ م.) Pot-au-Feu
 (۱۹۱۱ م.) زنان محجبه (۱۹۱۳ م.) شوالیه های عربی
 (۱۹۱۷ م.) سرلمپیدوس (۱۹۱۹ م.) و غیره.
 پیگولی برون (Pigault-Lebrun) شارل آنتوان گیوم
 پیگودلپینا. ۱۸۳۵-۱۷۵۳ م.؛ داستان نویس فرانسوی. از
 رمانهای اوست: L'Enfant du Carnaval (۱۷۹۲ م.)

Nightmare Abbey (که نوشته های طنزآمیز درباره بایرون،
 کولریج و شلسلی بود، ۱۸۱۸ م.) Crotchet Castle
 (۱۸۳۱ م.) از رمانهای رمانتیک او می توان از رمانهای زیر نام
 برد: بانو ماریان (۱۸۲۲ م.) بدبختیهای الفین (۱۸۲۹ م.)
 رود و دافنه (۱۸۱۸ م.) در اشعار او تأثیر شللی آشکار است.
 پیورسن (Pearson) ادمنولدستر. ۱۹۳۷-۱۸۸۰ م.؛
 نویسنده آمریکایی متولد نیویارک پورت، داستانهایی واقعی از
 اشخاص و جرایم واقعی نوشت همچون بررسی هایی درباره
 قتل (۱۹۲۴ م.) و غیره.
 پمبرتن (pemberton) سرماکس. ۱۹۵۰-۱۸۶۳ م.؛
 رمان نویس و روزنامه نگار انگلیسی و سردبیر مجله کاسل.
 نخستین رمان او خاطرات روزانه اسکندرل (۱۸۹۱ م.) نام
 داشت. رمانهای زیادی نوشت از جمله: The Iron Pirate
 (۱۸۹۳ م.) صدر روز (۱۹۰۵ م.) The Mad King Dies
 (۱۹۲۸ م.) چندین نمایشنامه هم نوشت.
 پرده (Pereda) خوزه ماریادو. ۱۹۰۶-۱۸۳۳ م.؛
 رمان نویس اسپانیایی. شغل او مهندسی نظامی بود. از رمانهای
 اوست: El Buey Suelto (۱۸۷۷ م.) پدرو سانچز
 (۱۸۸۳ م.) مونتاولس (۱۸۸۸ م.) La Puchera
 (۱۸۸۹ م.) Nubes de Estio (۱۸۹۱ م.) و Penas
 Arriba (۱۸۹۵ م.)
 پرس دوآیالا (Perez de Ayala) رامون. ۱۸۸۱-
 ۱۹۶۲ م.؛ رمان نویس اسپانیایی و شاعر و منتقد و ضمناً
 سیاستمدار. چندی سفیر اسپانیا در لندن بود. از رمانهای
 اوست: Troteras y Danzaderas (۱۹۱۳ م.) پرومته
 (۱۹۱۶ م.) Tigre Yuan و رمان چند جلدی El Curandero
 de su Honra (۱۹۲۶ م.)
 پرس گالدوس (Perez Galdos) بیتو. ۱۸۴۳-
 ۱۹۲۰ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس اسپانیایی. داستانهای
 او حاوی یک سلسله از داستانهای تاریخی تحت عنوان وقایع
 ملی (کلاً ۴۶ جلد) است و رمانهایی که حیات معاصر اسپانیا را
 بازتاب می داد. نظیر Dona Per Fecta (۱۸۷۶ م.) Angel
 Guerra (۱۸۹۲ م.)
 پرگو (Pergaud) لویی. ۱۹۱۵-۱۸۸۵ م.؛ نویسنده
 فرانسوی. داستانهای او بیشتر درباره حیوانات بود، همچون:
 Histoires de Betes, De Coupil a Margot (۱۹۱۰ م.)
 جایزه ادبی گنکور را از آن خود کرد.
 پروشون (Perochon) ارنست. ۱۹۴۲-۱۸۸۵ م.؛
 رمان نویس و شاعر فرانسوی و برنده جایزه ادبی گنکور از برای
 Nene (۱۹۲۰ م.) از آثار اوست: Chansons Alternees

عموی من توماس (۱۷۹۹ م.) و موسیویوت (۱۸۰۲ م.) .
 پیلنیاک (Pilnyak) بوریس آندرویچ و گو. - ۱۸۹۴
 ۱۹۳۷ م.؛ رمان نویس روسی. رمانها و داستانهای او بیشتر
 حال و هوا و فضای انتقالی از دوران تزارها را به دوره شوروی
 تصویر کرده است. بعضی از آثار او به زبان انگلیسی ترجمه شده
 است. از قبیل: داستانهایی از سبوعیت (۱۹۲۵ م.) سال
 عریان (۱۹۲۸ م.) ریزش ولگا به دریای خزر
 (۱۹۳۱ م.) .

پینسکی (Pinski) دیوید. ۱۹۵۹-۱۸۷۲ م.؛ رمان نویس
 و نمایشنامه نویس روسی. در سال ۱۸۹۹ م. به آمریکا رفت و در
 آنجا مقیم شد. چهارده جلد داستان نوشت. وسوسه ها
 (۱۹۱۹ م.) مجموعه داستانهای کوتاه) و Generations of
 Noah Edon (رمان، ۱۹۳۱ م.) و غیره.

پیراندلو (Pirandello) لوتیجی. ۱۹۳۶-۱۸۶۷ م.؛
 رمان نویس و نمایشنامه نویس ایتالیائی. متولد اگریجنتو
 در سیسیل. در رم به تدریس ادبیات پرداخت (-۱۸۹۷
 ۱۹۲۲ م.). از ایالات متحده دیدن کرد (۱۹۲۳-۱۹۲۵ م.).
 عضو آکادمی ایتالیا بود. (۱۹۲۹ م. به بعد). در سال ۱۹۳۴ م.
 جایزه ادبی نوبل را در ادبیات ربود. یکی از اعضای برجسته درام
 معاصر مخصوص در مکتب گروتسک بود. از مجموعه
 داستانهای اوست: Amorisenza Amore (۱۸۹۴ م.)
 Quando Ero Motto Bianche e Nere (۱۹۰۳ م.)
 La Vita Nuda (۱۹۱۰ م.) La Trappola (۱۹۰۴ م.)
 (۱۹۱۵ م.) Il Carnevale dei Morti (۱۹۱۹ م.) و رمانهای
 L'Esclusa (۱۹۰۱ م.) Il Fu Mottia Pascal (۱۹۰۵ م.)
 Vecchi e Giovani (۱۹۲۳ م.) .

پلومر (Plomer) ویلیام چارلز فرانکلین. - ۱۹۰۳ م.؛
 رمان نویس آفریقای جنوبی، متولد ترانسوال شمالی، از اعقاب
 سرنامس پلومر. در آغاز کشاورزی پیشه کرد و سپس در زولولند
 به تجارت پرداخت. بعدها به ادبیات روی آورد و رمانهایی چون
 تربوت ولف را با صحنه هایی از آفریقای جنوبی (۱۹۲۶ م.)
 نوشت و مجموعه داستانهایی همچون من از آفریقا حرف
 می زنم (۱۹۲۷ م.) را به قلم در آورد. مجموعه شعری نیز دارد.
 پو (Poe) ادگار آلن. ۱۸۴۹-۱۸۰۹ م.؛ داستان نویس و
 شاعر آمریکایی متولد بستن. پس از مرگ مادرش، خانواده
 جان آلن (بازرگانی از ریچموند) تربیت او را بر عهده گرفت.
 یک ترم در دانشگاه ویرجینیا به تحصیل پرداخت (۱۸۲۶ م.)
 پس از یک درگیری با پدرخوانده اش از خانه فرار
 کرد (۱۸۲۷ م.). در بستن کتاب تیمور لنگ و سایر شعرها را
 منتشر ساخت (۱۸۲۷ م.). پس از ته کشیدن پولش در ارتش

امریکا ثبت نام کرد (مه ۱۸۲۷ م.). پدرخوانده اش او را از ارتش
 بیرون آورد (آوریل ۱۸۲۹ م.). در بالتیمور کتاب الاعراف،
 تیمور لنگ و اشعار کوچک (۱۸۲۹ م.) را منتشر ساخت.
 در وست بوینت به تحصیل پرداخت (۳۱-۱۸۳۰ م.) ولی به دلیل
 سهل انگاری در کار و تمرّد اخراج شد. در سال ۱۹۳۱ م.
 اشعاری از ادگار پو را منتشر ساخت. سپس در خانه خانم کلم
 و دخترش ویرجینیا اقامت گزید (۳۵-۱۸۳۱ م.) و داستانی به نام
A MS. Found in a Bottle را نوشت و جایزه
 داستان کوتاه را از آن خود کرد (۱۸۳۳ م.). با کمک جان کندی
 از اهالی بالتیمور مجله ساوترن لیترری مسنجر را منتشر
 ساخت و در آن به نوشتن شعر، داستان کوتاه و مقاله

ادگار آلن پو

پرداخت (۳۷-۱۸۳۵ م.) با ویرجینیا کلم ازدواج کرد (مه
 ۱۸۳۶ م.). در سال ۱۸۳۷ م. در نیویورک اقامت گزید و سپس
 به فیلادلفیا رفت (۱۸۳۸ م.). از راه نوشته های خود زندگی
 بخور و نمیری را می گذراند. سردبیری مجله پرتون جنتمن را
 عهده دار شد (۴۰-۱۸۳۹ م.) که بعضی از معروفترین داستانهای
 خود را (سقوط خانه آشر و Ligeia و غیره) را در آن انتشار
 داد. داستانهای خود را در یک کتاب مستقل با عنوان داستانهای
 گروتسک و عربسک (۱۸۴۰ م.) منتشر کرد. در مجله
 گراهام مگزین به سردبیری پرداخت. اخلاق ناسازگار او باعث
 از دست دادن موقعیتش شد (۱۸۴۲ م.). داستان **The Gold**

Bug او بار دیگر جایزه برد (۱۸۴۳ م.). نویسنده‌گی خود را به عالم داستانهای پر رمز و راز و معنیات کشاننده مثل داستانهای *The Murders in The Rue Morgue* و راز ماری روزه. در نیویورک شعر *The Raven* (۱۸۴۵ م.) را انتشار داد که شهرتی در خور برای او داشت. این شعر را بعدها در کتاب *The Raven and other Poems* (۱۸۴۵ م.) منتشر ساخت. سردبیر پرودوی ژورنال شد (۱۸۴۵-۶ م.). دوره‌ای از فقر و فلاکت را گذراند که با مرگ زن او در ۳۰ ژانویه ۱۸۴۷ م. به اوج خود رسید. از آثار دیگر اوست: برای آنی، اولالوم، آنابل لی، زنکها، الدورادو. در ۱۷ اکتبر ۱۸۴۹ م. در بالتیمور رخ در نقاب خاک کشید.

پالوک (Pallock) چینیگ. ۱۹۴۶-۱۸۸۰ م.؛ رمان نویس آمریکایی متولد واشنگتن. نقد نمایش و نمایشنامه نویسی نیز می‌کرد. به روزنامه نگاری پرداخت. از داستانهای اوست: مرد را بگیر (۱۹۰۰ م.) داستانهای صحنه (۱۹۰۱ م.) *The Footlights- Fore and Aft* (۱۹۰۹ م.) ستاره جادویی (۱۹۳۳ م.) برنده پاکبخته (۱۹۳۹ م.) و غیره.

پورتر (Porter) الینور. ۱۹۲۰-۱۸۶۸ م.؛ داستان نویس آمریکایی متولد لیتلتون. داستانهای کوتاه متعدد و رمانهای چندی نوشت همچون *Cross Currents* (۱۹۰۷ م.) داستان مارکو (۱۹۱۱ م.) پولیاننا (۱۹۱۳ م.) مثل دیوید (۱۹۱۶ م.) *The tie that Binds* (۱۹۱۹ م.) و غیره.

پورتر (Porter) جین. ۱۸۵۰-۱۷۷۶ م.؛ رمان نویس انگلیسی. بارمانس نخستین خود به نام تادفوس وارساوی (۱۸۰۳ م.) به شهرت رسید ولی بیشترین شهرت خود را بارمانس ملی رؤسای اسکاتلندی (۱۸۱۰ م.) بدست آورد که به آلمانی و روسی هم ترجمه شد. از رمانهای بعدی اوست: *The Field of Forty Footsteps* (۱۸۲۸ م.). خواهر او آتاماریا نیز داستان نویس بود.

پورتر (Porter) کترین آن. ۱۸۹۰-۱۸۹۰ م.؛ نویسنده آمریکایی مخصوصاً کوتاه نویس، متولد سن آنتونیو در تگزاس. نویسنده داستانهای زیر: *Flowering Yudas* (۱۹۳۰ م.) *Pale Horse, pale Rider* (۱۹۳۹ م.) *The Leaning tower* (۱۹۴۴ م.) کشتی احمقها (۱۹۶۲ م.) مجموعه داستانهای کوتاه (۱۹۶۵ م.) و غیره.

پورتر (Porter) ویلیام سیدنی، معروف به ا. هنری. ۱۹۱۰-۱۸۶۲ م.؛ کوتاه نویس آمریکایی. متولد گرینزیبورو. در پانزده سالگی مدرسه را ترک گفت و

در داروخانه به کار پرداخت (تا ۱۸۸۲ م.). به تگزاس رفت و در آستین اقامت گزید. کتابفروش شد و سپس به طراحی پرداخت و نیز به کار بانکداری مشغول شد. در سردبیری هفته نامه طنز آمیز رولینگ استون شکست خورد (۱۸۹۵ م.).

و سپس در دیلی پست (۱۸۹۵-۶ م.) به نوشتن مقاله مشغول شد. چندی را در زندان گذراند (۱۸۹۸ م.) در سال ۱۹۰۲ م. به نیویورک رفت و وقت خود را وقف نوشتن داستانهای کوتاه کرد و موفقیت کلانی بدست آورد. داستانهای او بیشتر در مجلات رایج منتشر شد و سپس به صورت کتاب درآمد: *Cabbages and kings* (۱۹۰۴ م.) چهار میلیون (۱۹۰۶ م.) دل غرب (۱۹۰۷ م.) *The trimmed lamp* (۱۹۰۷ م.) *The Gentle Grafter* (۱۹۰۸ م.)، صدای شهر (۱۹۰۸ م.) *options* (۱۹۰۹ م.)، راههای سرنوشت (۱۹۰۹ م.)، *Whirligigs* (۱۹۱۰ م.) تجارت جدی (۱۹۱۰ م.) شش ها و هفت ها (۱۹۱۱ م.) رولینگ استونس (۱۹۱۳ م.) *Waifs and Strays* (۱۹۱۷ م.) *Postscripts* (۱۹۲۳ م.)

پوتیکین (Potekhin) آلکسی آنتیپوویچ. ۱۸۲۹-۱۹۰۸ م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس روسی. از رمانهای اوست: زن دهقانی از غازان، برادر و خواهر، نجیب زاده فقیر، ارواح دهکده.

پاول (Powell) آنتونی دایموک. ۱۹۰۵-۱۹۰۵ م.؛ رمان نویس انگلیسی. سری موسیقی زمان را نوشت که شامل *A Question of upbringing* (۱۹۵۱ م.) و *At Lady Molly's* (۱۹۵۷ م.) بود.

پراد (Praed) رزا کارولین مکورث. ۱۹۳۵-۱۸۵۱ م.؛ رمان نویس استرالیایی. از آثار اوست: زن قهرمانی از استرالیا (۱۸۸۰ م.) نادین (۱۸۸۲ م.) نیریا (۱۹۰۴ م.) روح نیریا (۱۹۳۲ م.).

پریو (Prevost) مارسل. ۱۹۴۱-۱۸۶۲ م.؛ رمان نویس فرانسوی. مهندس بود (تا سال ۱۸۹۰ م.) و سپس به نوشتن پرداخت. از رمانهای اوست: عقرب (۱۸۸۷ م.) *Les Demi-vierges* (۱۸۹۴ م.) *L'Heureux Menage* (۱۹۰۰ م.) مادام مولوش (۱۹۰۶ م.) *Moncher Tommy* (۱۹۲۰ م.) و *L'Homme vierge* (۱۹۳۰ م.).

پریو داکزل (Prevost d'Exiles) آنتوان فرانسوا. ۱۷۶۳-۱۶۹۷ م.؛ رمان نویس فرانسوی. زندگی سیر و سفر در پیش گرفت و از راه نوشتن به تقویت زندگی خویش پرداخت. برجسته ترین آثار او عبارتند از: *Les Memoire d'un Homme de Qualite* (۱۷۲۸ م.) *Histoire duchevatier Des Grieux et demanon Lescout*

(۱۷۳۱م.).

قتل رسید. از آثار اوست: روسلان و لیودمیلا (۱۸۲۰م.)، زندانی قفقاز (۱۸۲۲م.)، بوریس کودونف (۱۸۲۵م.)، پوکاچف و طفیان او (۱۸۳۴م.)، دختر سروان (۱۸۳۶م.)، چشمه باغچه سرای (۱۸۲۷م.)، چکامه‌ای برای ناپلئون (۱۸۲۷م.)، پولاتاوا (۱۸۲۹م.)، یوگنی آنگین (۱۸۳۲م.)، The Queen of spades (۱۸۳۴م.).

پیچرد (Pichard) کاترین سوزانا. ۱۸۸۴م.؛
رمان نویس استرالیائی. از رمانهای اوست: پیشگامان Windlestraws, working Bullocks (۱۹۱۵م.)
۱۹۲۶م.) کوناردو (۱۹۲۹م.)، سیرک هاکسبی (۱۹۳۰م.) و غیره.

پریستلی (Priestley) جان بویتون. ۱۸۹۴م.؛
رمان نویس، منتقد و نمایشنامه نویس انگلیسی، متولد یورکشایر. در جنگ جهانی اول شرکت جست. آثار زیر را نوشت: شخصیت‌های مضحک انگلیسی (۱۹۲۵م.)، جرج مردیث (۱۹۲۶م.)، پیکاک (۱۹۲۷م.) از رمانهای اوست: دوستان خوب (۱۹۲۹م.)، Angel Pavement (۱۹۳۰م.)، دوردست (۱۹۳۲م.)، باران در کودزهیل (۱۹۳۹م.)، بگذار بخوانند (۱۹۳۹م.) و غیره.

پروکوش (prokosch) فریدریک. ۱۹۰۸م.؛
رمان نویس و شاعر آمریکایی. از آثار اوست: آسیائی‌ها (۱۹۳۵م.)، فراری هفتم (۱۹۳۷م.)، شب بیچارگان (۱۹۳۹م.)، آسمانهای اروپا (۱۹۱۴م.)، دسیسه گران (۱۹۴۳م.) و غیره.

پروست (Proust) مارسل. ۱۸۷۱-۱۹۲۲م.؛
رمان نویس فرانسوی. متولد پاریس. نویسنده یک سلسله داستانها با عنوان زمان از دست رفته. در سال ۱۹۱۸م. جایزه گنکور را گرفت. این داستانهای با نوعی تحلیل روانکاوانه عمیق همراه است. انتشار این مجموعه که هفت بخش است از سال ۱۹۱۳م. تا ۱۹۲۸م. ادامه یافت.

پروس (Prus) بولسلاو با اسم مستعار الکساندر گلوواسکی. ۱۸۴۷-۱۹۱۲م.؛ رمان نویس لهستانی. از آثار معروف او عبارتند از: طرحهای وارساو، تاریخچه‌ها، عروسک (ملعبه) فرعون و غیره.

پریس (Pryce) ریچارد. ۱۸۶۴-۱۹۴۲م.؛ رمان نویس و نمایشنامه نویس ولزی. از رمانهای معروف اوست: روح شیطان (۱۸۸۷م.)، جزیل (۱۹۰۰م.)، Morgan's Yard (۱۹۳۲م.).

پوشکین (Pushkin) آلكساندر سرگیویچ. ۱۷۹۹-۱۸۳۷م.؛ نویسنده و شاعر روسی متولد مسکو، چندی را در امور خارجیان به کار پرداخت. چکامه‌ای برای آزادی موجب تبعید او به جنوب روسیه شد. ولی بعدها کار دولتی خود را بدست آورد. از قفقاز دیدن کرد و بالاخره به سبب دفاع از آزادی از کارهای دولتی محروم شد. در قیام دکابریستها (۱۸۲۵م.) شرکت جست ولی از تنبیه‌هایی یافت. در دولتی زخمی و به

کواریدو (Querido) ازرائل. ۱۹۳۲-۱۸۷۴م.؛
داستان نویس هلندی که داستانهای کوتاه و رمانهای رئالیستی و

سوسیالیستی زیادی نوشت.

کویدو ایوه لیکاس (Quevedo y Villegas) فرانسسکو گومس دو. ۱۶۴۵-۱۵۸۰م.؛ نویسنده اسپانیایی. وزیر مالیه دوک اوزونا، فرماندار ناپل. پس از سقوط اوزونا زندانی شد (۳-۱۶۲۰م.). منشی فیلیپ دوم شد (۱۶۳۲م.). به سبب حملات سیاسی و دیدگاههای افراطی زندانی شد. بیشتر به طنز نویسی شهرت دارد. از آثار او رمان پیکارسک Historia y Vida del Buscon (۱۹۲۶م.) معروف به ال گران تاکانو) و Los Suenos (۱۶۰۷م. به بعد) معروف است.

الکساندر پروس